

ELS NOUS PROCEDIMENTS

Per J. TORRES CLAR

El G. a. t. c. p. a. c. s'ha preocupat des de la seva fundació del problema urbanístic, en general, per creure'l de vital interès i d'una importància social prou gran per esdevenir un dels problemes fonamentals de la nostra època.

D'enfocar com cal els problemes que presenta la ciutat d'avui dia, en depèn la formació moral i material dels seus habitants; en depèn també l'elevació del nivell mig de cultura i economia, i en depèn, finalment, la prosperitat de la urb i de la zona regional o nacional de la seva influència.

Es per això que el G. a. t. c. p. a. c. ve desenrotllant una política de divulgació dels problemes urbanístics.

«La Ciutat de Repòs», la higienització de la vivenda actual (pensament que acaba d'ésser plasmat, ara mateix, per la Llei votada recentment pel Parlament català), la circulació als barris extrems, la reforma de les ordenances municipals, etc., etc.

La nostra més gran satisfacció és que aquesta divulgació ha contribuït a què alguns problemes dels assenyalats enderroquin, ja en la consciència popular, una cosa evident, a la que cal posar-hi remei urgentment —com el cas de les vivendes del districte cinquè— i ens anima a continuar, fent l'esforç que calgui, per a traslladar els problemes més urgents de l'urbanisme contemporani, del camp de la tècnica al camp de la comprensió popular.

Els greus problemes que l'Urbanisme actual presenta a la nostra generació, no es poden resoldre partint de premises més o menys romàntiques. La base ha d'ésser completament lògica. Per a l'estudi de l'Urbanisme ens cal tocar de peus a terra. Està bé que com a complement històric no desco-neixem les solucions urbanístiques del passat a base de grans eixos i de conjunts monumentals; però quasi sempre aquestes solucions són inspirades en la iniciativa personal i això no ho podem acceptar actualment.

Amb una economia i un règim social completament diferents de les altres èpoques, tots els estudis urbanístics encaminats a trobar solucions estètiques de grans conjunts, són completament inútils. Cal desviar, doncs, la finalitat dels nostres estudis. Hi ha problemes greus dels quals depèn la vitalitat del conjunt orgànic que ha d'ésser la ciutat, que reclamen una urgent solució i d'altres problemes que es veuen a venir i dels quals altres ciutats ja en sofreixen les conseqüències, que són les que hem de preveure ara, nosaltres, per la nostra.

Amb les teories d'Henard i de Camilo Sitte, avui dia no arribaríem enlloc. Ells, inconscientment, com a darrer baluard d'unes teories estètiques de l'Urbanisme, enfocaven els problemes d'una manera romàntica —respectable al seu temps—, però inadmissible avui dia. Davant del gratacels, impossible de compondre estèticament; davant del gran tràfec ciutadà provocat pel maquinisme; davant d'una acumulació de funcions dintre d'una mateixa urb, no se'ls ocorria altra cosa que plànyer-se de la impossibilitat que hi

